

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
om at forbedre Banernes Konkurrenceevne overfor de andre Befordringsmidler, men vi staar overfor det Færdselsproblem, hvordan skal Folk hurtigt komme fra deres Bopæl til deres Arbejdsplads, naar denne den ene Dag ligger i Øst og den anden Dag i Vest, og hvordan skal man hurtigt komme frem og tilbage mellem sin Bopæl og sit Kontor? Paa vore Veje og Gader vokser Trafikken af Biler, Sporvogne, Cykler og Fodgængere fra Aar til Aar. Vi ser, hvorledes Politiets Stopskilte flyttes længere og længere ud i Byens Periferi, disse Stopskilte, som skal hjælpe paa Færdselen, men som samtidig viser, at Trafikken bliver vanskeligere og vanskeligere. Statsbanerne har en Færdselsvej midt igennem Byen baade i Øst og Vest, en Færdselsvej, der er ude af Niveau eller kan bringes ud af Niveau, og hvor vi kan køre med den Hastighed, vi i det hele taget kan opnaa, og det er en Vej, ad hvilken Befolkningen i Storkøbenhavn med Omegn hurtigt og let kan befordres. Dette kan man ikke kalde en Konkurrence, det er i Virkeligheden det bedst mulige Samarbejde mellem den ene og den anden Trafikordning.

Jeg takker, som sagt, for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra saa godt som alle Sider, og idet jeg erklærer mig villig til at skaffe Udvalget alle de Oplysninger, der kan tilvejebringes, haaber jeg, Lovforslaget kan faa en let Gang gennem Tinget.

O. Andersen: Efter den udførlige Gennemgang, som den højtærede Minister har foretaget af de Angreb, som det ærede Medlem Hr. Slesbager rettede mod det forelagte Lovforslag, kan jeg fatte mig i Korthed. Naar jeg overhovedet har taget Ordet, skyldes det nærmest den Omstændighed, at det ærede Medlem Hr. Slesbager var inde paa, at Betingelserne for, at hans Parti kunde gaa med til Forslagets Gennemførelse, var, at der kom et Samarbejde i Stand mellem Kommunerne og Staten; jeg forstod paa det ærede Medlem, at en Betingelse for, at hans Parti i det hele taget vilde gaa med, var den, at der kom et saadant Samarbejde i Stand. Heroverfor maa jeg gøre opmærksom paa, at det jo ikke er Oprettelsen af en ny Bane, der er Tale om, men en Forandring af en bestaaende Bane, en Forandring, der er nødvendig, hvis Statsbanerne vil opretholde eller forøge den nuværende Trafik. Det er en Livsbetingelse for Statsbanerne, at der foretages en Ændring af Trafikforholdene her; ikke alene af Hensyn til Københavns Omegn, men ogsaa

af Hensyn til Forbindelsen med Helsingør og Udlandet er det en simpel Nødvendighed, at den Banestrækning, der her er Tale om, moderniseres. Statsbanerne er derfor i allerhøjeste Grad interesserede i, at den paa-gældende Strækning bliver saa rentabel som muligt, og alene af den Grund forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Slesbager som Betingelse for, at hans Parti gaar med til en Ændring paa denne Banestrækning, kræver, at Kommunerne skal give Bidrag til Arbejdets Udførelse. Som Københavner kender jeg i nogen Grad Stemningen herinde, og jeg tror paa Forhaand at kunne sige, at vi, saaledes som Forholdene ligger, idet vi i Forvejen har givet nogle Millioner Kroner, saa vidt jeg erindrer 2¼ Mill. Kr., til Ekspropriation, og hvad der ellers allerede er foretaget, i Virkeligheden har givet, hvad man med Rette kan forlange, vi skal give. Men hertil kommer, hvad man ikke maa være helt blind for, at den Omtrafikering af Banerne, der skal finde Sted, er beregnet paa en stærkt forøget Trafik, hvorved en Del københavnske Borgere flytter ud i Oplandet, og København berøves disse Skatteborgere, og dernæst, at Statsbanerne ved de flere Stationer, der anlægges, i højere Grad end hidtil vil komme til at konkurrere med Sporvejene. Og naar det er Forholdet, maa København efter min Mening siges i dette Forhold med de 2¼ Mill. Kr., den har ydet paa et tidligere Tidspunkt, at have leveret det, den skal levere. Jeg tror saaledes ikke, at vi paa det Grundlag, som det ærede Medlem Hr. Slesbager var inde paa, kan faa en Ordning med København. Men jeg venter for øvrigt, da Lovforslaget, som jeg nu forstod paa det ærede Medlem, skal henvises til et Udvalg, at vi der faar Lejlighed til nærmere at drøfte ogsaa denne Side af Sagen, og at vi saa maaske er i Stand til at tale os til Rette.

Med disse faa Bemærkninger, skal jeg endnu en Gang anmode det højtærede Ting om en velvillig og hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Slesbager: Det ærede Medlem Hr. O. Andersen mente, at Banerne ind til København maatte opretholdes af Hensyn til den gennemgaaende Trafik. Ja, det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, der er vist ikke nogen, der tænker paa, at Banerne ikke skulde opretholdes af Hensyn til den gennemgaaende Trafik, men jeg tror dog, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at man ikke behøver at gaa til 20 eller 30 Minutters Drift for at opretholde den gennemgaaende Trafik til Hovedstaden.